

Розділ 1

Брітта

Я прошттовхувалася крізь натовп у вестибюлі, мокра до нитки, розуміючи, що уже запізнилася. *От чому дощ пішов саме сьогодні?* Геть не граційно послизнувшись на ковзкій підлозі конференцзалу, я гепнулася додола зі здивованим зойком, а з моєї парасольки навсібіч полетіли бризки. Спідниця задерлася до стегон, коробка з пончиками, яку я тримала в руках, полетіла по відполірованій поверхні й зупинилася біля лабутенів моєї шефіні. Розмови довкола затихли, і я опинилася в коконі ніякової мовчанки.

Зазвичай коробка ставала порожньою і її запихали в смітник ще до приходу начальниці, яка вже напилася смузі з капусти кале чи що там зараз входить у модний органічний сніданок без цукру на палео- або кето-дієті. Усі радо вдовольнялися частуванням, а я зберігала статус популярної й улюбленої колежанки. Однак цього ранку в дощу були свої плани на мою репутацію й гідність. Наманікюрені пальчики Марісели ковзнули під стіл, щоб дістати рожеву коробку.

— Брітто, ну нарешті, — порушив тишу голос Клер Моралес, і люди за конференц-столом захихотіли. Клер відкинулася на спинку крісла, явно задоволена собою.

Принаймні так мені здалося. Лежачи на підлозі поряд із мокрющою парасолькою, я бачила хіба що її неймовірно

високі підбори. Якусь мить я гадала, наскільки міцне в них зчеплення з підлогою, і чи не трапився в неї власний забіг із падінням на слизькій поверхні.

— Люблю з'являтися із шиком, — пробурмотіла я, намагаючись підвестися так, щоб ніхто не побачив мої труси. Гелен, інструкторка хіп-хоп-танцкласу для тих, кому за шістдесят, до якого я випадково потрапила в місцевому спортзалі, завжди казала: «Якщо є що показати, то хизуйся тим як слід». І я найчастіше із цим погоджувалася. Однак сумніваюся, що треба світити нязшними трусиками перед усім персоналом *Best Life*, вебсайту, що популяризує здоровий спосіб життя серед міленіалів, де я працювала асистенткою редакторки вже чотири роки.

— Брітто, ти не забилася? — на вигляд Марісела Домінгез-Ван Ейкен абсолютно відповідала образу людини, яка керувала імперією ЗСЖ*. Рівна постава, звивисте темне волосся, що каскадом спадало на плечі, ідеально впорядкований планер лежить перпендикулярно до найновішої моделі айфона і золотисто-рожевої пляшки з водою. Вона збудувала *Best Life* з нуля й перетворила його на прибуткову компанію, що задавала тренди й допомагала людям жити краще. Якщо не згадувати капустяні смузі, смак у неї був бездоганний, та й життя наче розкладене по полочках. *Цікаво, як воно — так жити?* Я потерла коліно й покрутила зап'ястком, на який приземлилася. Впіймала хитру посмішку Клер на іншому кінці залу.

— Я в нормі, — лише трішечки вмираю від страху. — Перепрошую за спізнення.

Марісела кивнула й передала коробку з пончиками комусь, хто сидів ліворуч. Коробка повільно рушила з рук у руки. Колеги поїдали ласощі голодними очима, однак

* ЗСЖ — здоровий спосіб життя. — Тут і далі примітки перекладачки й редакторки.

махали руками, відмовляючись. Ніхто не наважився взяти пончик після того, як шефіня відмовилася.

— Отже, третя п'ятниця місяця, — Марісела постукала вказівним пальцем по ключиці — цей жест означав «вразьте мене». Щомісяця вона збирала з усієї команди нові ідеї. Чотири роки я тут працюю, і просто мушу якось нарешті проявити себе. Я добре пишу, однак ще не випало шансу спробувати себе в цьому для *Best Life*. Невже в мене так і не буде нагоди зробити для світу більше, ніж пошук інформації про креми для обличчя, дослідження інсайдерських думок про втрату популярності квест-кімнат і здогадів щодо нового грандіозного тренду?

— У мене є ідея, — втрутилася я, піднявши палець. Одразу всі погляди повернулися до мене. — Є новий застосунок, називається *FitMi Fitness*, він потроху набирає популярності й начебто має бути надзвичайно бодипозитивним. На відміну від інших застосунків, де вся увага приділена схудненню й підрахунку калорій, тут є живі інструктори та індивідуальні плани.

Я не зводила очей із начальниці. Вона просто обожнювала такі поєднання технологій та людської взаємодії. Не здивуюся, якщо в неї десь є тату «тех + люди».

— Що, як я зареєструюся й писатиму про свій досвід? — вела далі я. — Звісно, я описуватиму роботу застосунку, але також розповідатиму про всі свої переживання в процесі.

Мені не треба було обводити очима зал, щоб дізнатися, що я тут єдина дівчина «плюс-сайз». Якщо Маріселі сподобається ця ідея, то ніхто крім мене не зможе про це написати. Життя доволі рано навчило мене соромитися того, що моя мама називала «додатковим пушком», а сестра — «подушкою-товкушкою». І тільки вступивши до коледжу, я визнала: я весела, розумна та... товста.

Але розміри – не єдина моя визначальна риса. Коли я знайшла *FitMi*, в мозку почала крутитися ця ідея. Я була переконана, що мій унікальний погляд на цю тему, та ще й поєднання людських ресурсів і технологій точно забезпечать мені перемогу.

Марісела кивала, однак палець піднявся з ключиці й тепер постукував по підборіддю.

«От чорт, їй не подобається».

– Дякую, Брітто. Однак я б хотіла щось більш оригінальне за статтю про схуднення. Щось із міцнішою прив'язкою до здоров'я й добробуту загалом, бо у світі й так уже забагато бодишеймінгу. А втім, як будуть ще ідеї, кажи.

Вона звернулася до когось іншого, а я ледве стримала порив скулитися й заховатися в кріслі. Мої ідеї не вперше рубали під корінь – у всіх так буває, – але я була впевнена, що саме ця підштовхне мене до омріяного місця штатної дописувачки. Марісела вже перейшла до наступної теми, коли мені спали на думку контраргументи до її позиції. Зокрема те, що я не збиралася худнути в цій програмі. Я глянула через стіл. Клер не приховувала своїх цілей, а оскільки вакансія штатної авторки статей у нас лише одна, то ми обидві прагнули виділитися. Сподіваюся, у неї немає ніяких цікавих пропозицій щодо статті.

Клер перехопила мій погляд, замислилась і почала клацати в телефоні. Я знову вслухалася в обговорення домашніх грязьових масок і модних парфумів.

Після коледжу я взялася до пошуку роботи, відчайдушно прагнучи довести своїй сім'ї, що мій диплом магістра англійської мови й журналістики не є квитком до безробіття в один кінець. Я була впевнена, що знайду роботу, де зможу писати актуальні статті, що змінюватимуть свідомість і душі людей. Тут я дала маху. Тому й стрибнула на місце асистентки редакторки в *Best Life*.

За чотири роки я навчилася не закочувати очі під чоло на робочих нарадах, і хоча ми генерували масу корисних і конструктивних матеріалів, в мене не завжди лежала до них душа. Бували дні, коли мені здавалося, ніби я надто далеко відхилилася від первинних планів стати письменницею, і я починала сумніватися, що колись до них повернуся.

– Чудова ідея. Склади план для тестування масок користувачами, і спробуємо запустити матеріал для серії «День Валентина на самоті». Брітта може допомогти.

Я трохи зависла, але хтось зі старших журналістів широко мені всміхнувся. Доведеться пізніше з'ясувати, що я пропустила.

– Щось іще? – Марісела обвела поглядом стіл і зупинилася на піднятій руці Клер.

– Маю ідею, – сказала вона рівним і докучливо недбалим тоном. – Ідея Брітти, але з іншого ракурсу. Є ще один застосунок, де тільки-но почали набирати тренерів. Я могла б зареєструватися в їхній програмі, а Брітта – у *FitMi*, зробимо проект разом, але розширимо діапазон, щоб писати не про фізичні зміни, а загалом про заняття фітнесом.

Я глянула на Маріселу. *Боже, нехай вона зараз підніме палець до підборіддя.* Та де там. І досі постукує по ключиці. Варіант Клер її зацікавив.

– Чим відрізняється той другий застосунок? Як подвійна участь покращить цю ідею?

Клер розправила плечі:

– Він дуже схожий на аналогічні в цій ніші, але з іншим підходом. Називається він *HottrYou*. Їхня філософія: ти гаряча штучка на будь-якому етапі тренувань.

Палець начальниці помандрував до підборіддя. Вона стисла губи.

— Цікавий підхід, але мені не подобається, який це має вигляд. Струнка жінка, яка пише про сексуальність, і жінка більших розмірів, яка пише про те, як бути в формі.

У моїй голові разом закрутилася сотня відповідей, але всі були десь між сльозами й заявами про те, що я теж можу писати про сексуальність. На щастя, суперниця заговорила першою, і набагато розміренішим тоном, ніж запланувала собі я.

— Загалом я згодна. Однак тут є унікальний погляд. Чи радше доволі поширений. У всіх нас є певні стосунки з власними тілами, правда? — вона обвела поглядом присутніх, і більшість закивали. — І мені комфортно про це писати.

Я кивнула і нахилилася вперед, поклавши руки на стіл.

— А мені подобається бачити жінок із пишними формами, які задоволені власним тілом і щасливі. Але також я обожнюю читати історії про людей, які вирішили щось змінити та скинули чимало кілограмів. Обидва сюжети можуть надихати, але моя історія не про це. Люди з фігурою «плюс-сайз» можуть цікавитися спортом і фітнесом, та при цьому подібатися собі такими, як є. Гадаю, я могла б розповісти цю історію, і вона зайде нашим читачам. Уявіть серію дописів про фітнес і харчування не для схуднення і взагалі не про вагу.

Марісела зазирнула у свої нотатки, палець завис десь між підборіддям і ключицею.

Клер перехопила естафету, і наша імпровізована гра в перетягування мотузки, здається, спрацювала.

— Проект буде про ставлення до власного тіла. І якщо застосунки зосереджені тільки на зовнішності чи тільки на схудненні, або не допомагають досягти поставлених цілей, ми про це напишемо, щоб читачі знали. Виграшна ситуація з усіх боків.

Марісела глянула в планшет, щось поклацала, погортала, а тоді всміхнулася:

— Гарзд, складіть план. Спробуємо.

Поки розглядали інші питання порядку денного, Клер дещо прохолодно зиркала на мене. Їй явно не дуже подобалося те, що доведеться стояти у світлі софітів удвох, однак вона розуміла, що в такий спосіб одна з нас опиниться серед штатних дописувачів.

Ми були суперницями з моменту приходу в цю компанію, обидві прагнули проявити себе якнайкраще й виділитися, обидві були готові до вищої посади у *Best Life*. Клер талановито писала і здавалася щирою, коли говорила про власне тіло. Я нервово ковтнула, збагнувши, що доведеться випнутися з власної шкіри, відкритися і стати набагато вразливішою. Хоч я щойно палко про це заявляла і насправді дуже любила танцювальні заняття з Гелен та іншими жінками, займатися спортом мені не надто подобалося. Я припустила, що для виконання цього проекту доведеться скласти кращий план харчування та кілька місяців ходити в зал, але не хотіла й не очікувала якихось кардинальних змін. Утім, якщо все зроблю правильно, це посприє кар'єрному росту. А прикидатися відданою справі я можу достатньо довго, щоб ця ставка зіграла. Ніщо не має стати на заваді успішного виконання завдання, яке допоможе отримати те місце в штаті. Переконавши себе, я обдарувала Клер широкою сяйливою усмішкою.

Я у грі.